

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น สูงได้ถึง 40 เมตร บางทีมีพูพอนหรือรากค้ำยัน เปลือก สีน้ำตาลเข้มหรือออกดำ ลอกถึงแตกเป็นร่องละเอียด มักเปราะ แตกในสีส้มอ่อนหรือสีชมพู น้ำเลี้ยงสีแดง ใบ กว้าง 2-8 ซม. ยาว 7-24 ซม. รูปใบหอกแกมขอบขนาน ปลายเรียวแหลม โคนมนหรือกลม ยอดอ่อนมีขนเล็กสั้นคล้ายเกล็ด ใบแก่เนื้อบาง ค่อยๆ เกลี้ยงทั้งสองด้าน ด้านล่างไม่มีจุดเข็มหรือตุ่มเล็กๆ เส้นกลางใบเรียวเล็ก หนูนเล็กน้อยด้านบน เส้นใบ 11-16 คู่แบนหรือเป็นร่องด้านบน ก้านใบยาว 1 - 2.5 ซม. เป็นร่องเล็กน้อยด้านบน กิ่งเรียวเล็ก (เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.5-3 มม. ใกล้ปลาย) มีขนเล็กสั้นสีเทาเมื่ออ่อน กิ่งแก่สีน้ำตาลเข้ม แตกหรือลอก ดอกตัวผู้สีเหลือง ด้านใน มักมีกลิ่นหอม ออกเป็นช่อแตกแขนง ยาว 2-8 ซม. ที่ง่ามใบหรือใต้แผลใบ ก้านช่อดอกยาวได้ถึง 3 ซม. แต่ละแขนงข้างยาวได้ถึง 2 ซม. มีดอก 5-15 ดอก ก้านดอกยาว 4-12 มม. กระตอขนาด 4-7 มม. ทรงรูปไข่แคบ ไม่เป็นมุม จิกลึก 1/3 ถึง 2/3 มีขนเล็กสั้นสีน้ำตาลอมส้มอย่างน้อยเมื่อยังอ่อน อับเรณู 10-16 อัน เชื่อมเป็นกระจุกรีแคบขนาด 2-3 มม. บนก้านเกสรตัวผู้ยาว 1.2 - 2 มม. ดอกตัวเมียคล้ายดอกตัวผู้ยกเว้นช่อดอกยาว 1-3 ซม. มี 1-6 ดอก ไม่มีก้านช่อดอก ก้านดอกยาว 1-7 ซม. ใต้อกกรูปไข่กว้างถึงรูปประฆัง ริงไข่ขนาดประมาณ 3 มม. มีขนเล็กสั้นแน่นแล้วเกลี้ยง ผล กว้าง 3-4 ซม. ยาว 3.5-60 ซม. ก้านผลสั้นยาวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซม. มีผลเดี่ยว สีเหลืองอ่อนถึงออกส้มทรงรีหรือกึ่งไข่ เมื่ออ่อนมีผลแน่นสีน้ำตาลคล้ายแป้ง ยาว 0.2 มม. แล้วค่อยๆ เกลี้ยง ผนังผลหนา 5-10 มม. เนื้อแน่น เมล็ดขนาด 2-5 ซม. เมล็ดขนาด 2-5 ซม. ทรงรีกว้างสีน้ำตาลหรือดำ เยื่อหุ้มเมล็ดสีแดงอมส้ม พบกระจายในป่าดิบที่ต่ำ บนเชิงเขาที่ลาดชันที่มีการระบายน้ำดี หรือบางทีในป่าเบญจพรรณ จังหวัดระนอง ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง นราธิวาส

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชยอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

